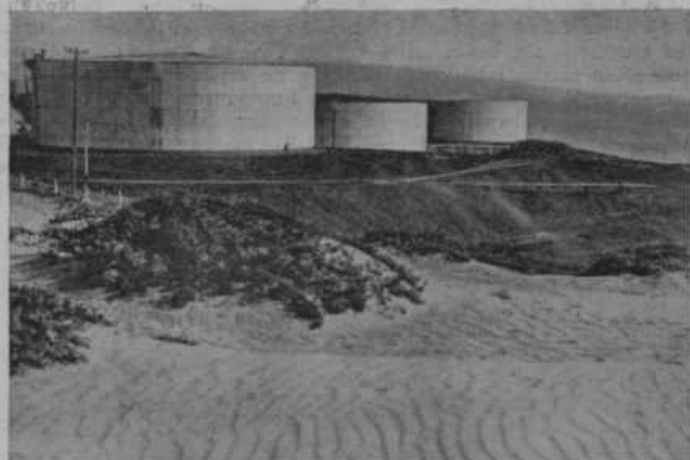

Še Amerika in Indijanci. (Glej tudi zadnjo številko »Naših slik«.)

Cerkev, ki je nastala že pred skoro 200 leti, ko so prvi belokožci prišli v Ameriko in tudi med Indijanci začeli širiti krščansko vero. Indijanci so dolgo vztrajali pri svojih poganskih bogovih in jih častili. Počasi pa je le med nje prodrla blagovest. V preteklem stoletju je med Indijanci plodonosno deloval Slovenec škof Baraga. Spisal jim je prve knjige in tudi ustanovil prve šole. Barago po pravici imenujejo apostola Indijancev.

Shrambe za živila. V Ameriki so velikanske pokrajine puste in nerodovitne. Poleg tega pa so nekatere pokrajine podvržene raznim elementarnim katastrofam in zgodi se, da daleč naokoli katero leto ničesar ne pridelajo. Za take prilike so Amerikanci v 18. stoletju postavili velikanske shrambe za živila, v katerih hranijo odvišno žetev v dobrih letih za primer slabih letin. Za take shrambe so se večkrat bili boji med belimi in rdečimi.

Petrolejski vrelci ob morju. Indijanci so poznali naravna bogastva svoje zemlje. Pri svojem načinu življenja niso mogli vsega izkoriščati in bi jim tudi vse nič ne pomagalo. Petrolejske vrelce, ki danes pomenijo velikansko bogastvo, so rdeči pred belimi skrivali. Ko pa so počasi le podlegli, so beli začeli izkoriščati petrolejske vrelce. Petrolej dobivajo celo iz morja.

Vas apaških Indijancev-lovcev. »Hiše« so bile večinoma pritrjene na drevesa in so bile »postavljene« le iz platnene strehe in nekoliko kolov. Apači-lovci so le malokdaj postavljali šotore na prostem in nikdar niso zidali hiš, kakor mi. — Zanimivo je, da ostanki tega plemena še zdaj živijo po gozdovih in v šotorih (glej sliko!) ter se ne morejo navaditi na zidane hiše.

Na levi: Navaja Indijanec iz današnjih časov. Ko so Amerikanci spoznali, da so storili Indijancem krivico in ko so videli, kako ti počasi izumirajo, so določili posebne pokrajine in jih dali izključno Indijancem v uporabo. S tem je prenehalo pobijanje in preganjanje Indijancev po belokožcih. To je imelo za posledico, da so se Indijanci ustalili na odločenem jim prostoru in začeli mirno živeti in se množiti. Tako je danes v Ameriki zopet kakih sto tisoč Indijancev iz različnih rodov. Navajeni že od nekdanj na svobodno življenje v naravi, se pečajo tudi sedaj največ s poljedelstvom in živinorejo. Stremijo pa tudi po napredku, in ker je Indijanec silno bistre glave, se jih je že mnogo povzpelo na visoke šole in danes imajo že svoje šole, zdravnike, odvetnike itd. in niso več odvisni od belokožcev. Tudi oblačijo se tako kakor belokožci in skoro bomo doživljali pristne Indijance samo še — v knjigah.

Na desni: Ostanki vasi Pueblo Indijancev. Poseben rod Indijancev je imel svoja bivališča zidana v skale in močno utrjena. Več nadstropij visoke so bile njihove hiše in v nje se je moglo priti le po lestvah, ker niso imele vrat kakor naše hiše. Take vasi Pueblo Indijancev so bile nekdanj nepremagljive, njihovi prebivalci so pa bili pridni poljedelci in živinorejci.

